

Nr 151

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring i lagen den 13 mars 1942 (nr 117) med vissa bestämmelser om kungörande i kyrka; given Stockholms slott den 18 oktober 1968.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över justitieärenden för denna dag samt Kungl. Maj:ts och kyrkomötets däri angivna skrivelser, föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till lag om ändring i lagen den 13 mars 1942 (nr 117) med vissa bestämmelser om kungörande i kyrka.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

BERTIL

Herman Kling

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att lagen med vissa bestämmelser om kungörande i kyrka ändras så att kyrkokungörande som gäller världsliga angelägenheter ersätts med anslag på sätt och plats som Kungl. Maj:t bestämmer.

1968 års kyrkomöte har förklarat sig inte ha något att erinra mot förslaget.

Förslag

till

Lag

om ändring i lagen den 13 mars 1942 (nr 117) med vissa bestämmelser
om kungörande i kyrka

Häri genom förordnas, att *dels* rubriken till lagen den 13 mars 1942 med vissa bestämmelser om kungörande i kyrka *dels* 1 och 2 §§ samma lag skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

Lag med vissa bestämmelser om kungörande i kyrka m. m.

*(Nuvarande lydelse)**(Föreslagen lydelse)*

1 §.

Är i lag eller författning föreskrivet att kungörelse skall uppläsas i kyrka, skall i stället *före gudstjänstens början i vapenhuset eller å annan lämplig plats i eller invid kyrkan anslås kungörelsens rubrik eller kort uppgift om dess innehåll jämte tillkännagivande att kungörelsen, där ej laga hinder möter, under den närmaste veckan finnes tillgänglig för allmänheten å pastorsexpeditionen eller annat ställe som av vederbörande präst bestämts. Hålles gudstjänsten annorstädes än i kyrkan, skall anslag äga rum där den förrättas.*

Vad här ————— i kyrkohandboken.

Är i lag eller författning föreskrivet att kungörelse skall uppläsas i kyrka, skall i stället *anslag ske på sätt och plats som Konungen föreskriver.*

2 §.

Utan hinder av vad i 1 § sägs äger Konungen förordna, att kungörelse som är *av synnerlig betydelse eller rör kyrkliga angelägenheter* skall, *jämte det rubrik eller uppgift*

Utan hinder av vad i 1 § sägs äger Konungen förordna, att kungörelse som rör kyrkliga angelägenheter *även* skall uppläsas i kyrkan.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

om innehållet på angivet sätt an-
slås, uppläses i kyrkan.

Församlingen äger ————— det uppläses.

Denna lag träder i kraft den dag Konungen förordnar.

Nr 9

Kungl. Maj:ts skrivelse till kyrkomötet med förslag till lag om ändring i lagen den 13 mars 1942 (nr 117) med vissa bestämmelser om kungörande i kyrka; given Stockholms slott den 28 juni 1968.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över justitieärenden och lagrådets protokoll, inhämta kyrkomötets yttrande över härvid fogade förslag till lag om ändring i lagen den 13 mars 1942 (nr 117) med vissa bestämmelser om kungörande i kyrka.

GUSTAF ADOLF*Herman Kling*

Förslag

till

Lag**om ändring i lagen den 13 mars 1942 (nr 117) med vissa bestämmelser
om kungörande i kyrka**

Härigenom förordnas, att *dels* rubriken till lagen den 13 mars 1942 med vissa bestämmelser om kungörande i kyrka *dels* 1 och 2 §§ samma lag skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

Lag med vissa bestämmelser om kungörande i kyrka m. m.*(Nuvarande lydelse)**(Föreslagen lydelse)*

1 §.

Är i lag eller författning föreskrivet att kungörelse skall uppläsas i kyrka, skall *i stället före gudstjänstens början i vapenhuset eller å annan lämplig plats i eller invid kyrkan anslås kungörelsens rubrik eller kort uppgift om dess innehåll jämte tillkännagivande att kungörelsen, där ej laga hinder möter, under den närmaste veckan finnes tillgänglig för allmänheten å pastorsexpeditionen eller annat ställe som av vederbörande präst bestämts. Hålles gudstjänsten annorstädes än i kyrkan, skall anslag äga rum där den förrättas.*

Vad här ————— i kyrkohandboken.

2 §.

Utan hinder av vad i 1 § sägs äger Konungen förordna, att kungörelse som är *av synnerlig betydelse* eller rör kyrkliga angelägenheter skall, *jämte det rubrik eller uppgift*

Är i lag eller författning föreskrivet att kungörelse skall uppläsas i kyrka, skall *kungörande i stället ske genom anslag på sätt och plats som Konungen föreskriver.*

Utan hinder av vad i 1 § sägs äger Konungen förordna, att kungörelse som rör kyrkliga angelägenheter *även* skall uppläsas i kyrkan.

*(Nuvarande lydelse)**(Föreslagen lydelse)*

om innehållet på angivet sätt an-
slås, uppläses i kyrkan.

Församlingen äger — — — — — det uppläses.

Denna lag träder i kraft den dag Konungen förordnar.

*Utdrag av protokollet över justitieärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet på Stockholms slott den 3 maj
1968.*

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena NILSSON, statsråden STRÄNG, ANDERSSON, LANGE, KLING, JOHANSSON, HOLMQVIST, ASPLING, PALME, SVEN-ERIC NILSSON, LUNDKVIST, GUSTAFSSON, GEIJER, ODHNOFF WICKMAN, MOBERG.

Chefen för justitiedepartementet, statsrådet Kling, anmäler efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter fråga om *ändring i lagen med vissa bestämmelser om kungörande i kyrka* och anför.

Inledning

Inom justitiedepartementet pågår arbete med förslag till bestämmelser angående delgivning i mål och ärenden. Under arbetets gång har det blivit aktuellt att som ett led i den tilltänkta reformen upphäva nuvarande allmänna föreskrifter om kungörande i kyrka.

Gällande bestämmelser

Den oftast föreskrivna formen för allmänt kungörande är kungörande i kyrka. Allmänt kungörande krävs normalt i fall då kännedom om kungörelser, beslut och meddelanden skall spridas bland stora och i regel obestämmda personkretsar. Med undantag av sådana tillkännagivanden som enligt kyrkohandboken skall läsas upp i kyrkan sker kungörandet i kyrka dock numera endast sällan genom uppläsning från predikstolen. I lagen den 13 mars 1942 (nr 117) med vissa bestämmelser om kungörande i kyrka stadgas nämligen att i de fall, då i lag eller författning föreskrivits att kungörelsen skall uppläsa i kyrkan, i stället kungörelsens rubrik eller kort uppgift om dess innehåll samt anvisning om var kungörelsen finns skall anslås på lämplig plats i eller vid kyrkan. I dessa fall är kyrkokungörandet alltså numera i verkligheten ett kungörande genom anslag. Kungl. Maj:t kan emellertid förordna att kungörelse som är av synnerlig vikt eller rör kyrkliga angelägenheter förutom att anslag sker även skall läsas upp i kyrkan.

Frågans tidigare behandling

Frågan om delgivning genom kungörande i kyrka har dragit till sig åtskillig uppmärksamhet. Kyrkokungörandet har länge ansetts otidsenligt och förslag har tid efter annan väckts om att ersätta det med modernare former av bekantgörande.

År 1936 begärde riksdagen att Kungl. Maj:t skulle utreda frågan och avge förslag i ämnet. Första lagutskottet uttalade i utlåtande, som godkändes av riksdagen, att kungörelseläsandet från predikstolen borde inskränkas väsentligt. Det otidsenliga i det gamla uppläsning förfarandet betonades av den stora spridning som tidningarna fått. Uppläsningen i kyrka måste i de flesta fall ersättas med ett annat förfarande. Utskottet nämnde särskilt möjligheten att anslå meddelanden på kommunala anslagstavlor eller att annonsera i ortspressen (1LU 1936: 3, rskr 28). En likartad lösning föreslogs av konstitutionsutskottet i utlåtande till 1939 års lagtima riksdag, som riksdagen godkände (KU 13, rskr 341).

I proposition till 1942 års riksdag med förslag till den lag med vissa bestämmelser om kungörande i kyrka som nu gäller (prop. 1942: 26) angavs att lagen var avsedd som en provisorisk åtgärd i avbidan på att man hann slutföra den utredning som pågick om ett nytt system, varigenom kyrkokungörandet kunde avskaffas helt. I propositionen underströks att uppläsandet i kyrka borde ersättas med mera tidsenliga former för offentliggörande. Man borde eftersträva att kungörandet skedde likformigt inom likartade rättsområden och söka finna ut vissa åtgärder som kunde användas för ett större antal fall. Vid sidan därav borde en del hjälpåtgärder kunna beslutas allt efter vad som var påkallat i de olika fallen.

År 1945 avgav en särskilt tillkallad utredningsman en promemoria (maskinskriven) med förslag till lag om officiella anslagstavlor i lands- och stadskommunerna samt till vissa ändringar i kommunala och därmed sammanhängande lagars bestämmelser om kungörande. I promemorian uttalas att det nya kungörelsesystemet bör vara effektivt och billigt och att det skall kunna ge en utgångspunkt för beräkningen av fataliteter. Man har främst att välja mellan anslag på kommunal anslagstavla och annonsering i ortspressen. Anslagsförfarandet är billigt och enkelt men kan aldrig bli effektivt. Annonsering är ett effektivt förfarande men det är tämligen dyrbart, särskilt om annonsen skall föras in i flera tidningar. I så stor utsträckning som möjligt bör man emellertid använda annonsering för meddelanden som är avsedda att spridas till en större allmänhet. Detta gäller särskilt i städerna. Förutsättningar bör emellertid skapas även för ett system med anslag på kommunal anslagstavla. Sådana anslag bör föreskrivas som ett sätt att avveckla kyrkokungörandet. Promemorian mynnar ut i ett förslag till lag om officiella anslagstavlor. Kommun skall vara skyldig att ordna anslagstavla för offentliga tillkännagivanden. I lands-

kommun skall den finnas i eller vid sockenstuga eller på annat ställe där kommunalstämma eller municipalstämma skall hållas. I stad skall den finnas i eller vid det ställe där stadsfullmäktigesammanträde skall hållas. Anslagen skall skötas av en särskild anslagsförrättare med preciserade uppgifter.

Kommunallagskommittén övervägde förslaget när kommittén fullgjorde sitt utredningsuppdrag. Kommitténs förslag ledde till de bestämmelser om anslag på kommuners anslagstavla av tillkännagivanden om sammanträden och justering av protokoll som nu gäller enligt kommunallagarna. I övrigt har de förslag som lades fram i promemorian inte föranlett någon lagstiftningsåtgärd.

Frågan om ändrad lagstiftning väcktes åter genom motioner till 1955 års riksdag (I: 162 och II: 205). Första lagutskottet som uttalade sig angående motionerna (1LU 1955: 41) fann sig med hänsyn till det utredningsarbete som pågick inte kunna tillstyrka någon omedelbar lagändring eller särskild utredning av frågan. I skrivelse till Kungl. Maj:t (rskr 1955: 376) gav riksdagen som sin mening till känna vad utskottet angett. Riksdagsskrivelsen överlämnades jämte utlåtandet till 1951 års rättegångskommitté för att beaktas när kommittén fullgjorde sitt uppdrag.

Rättegångskommittén överlämnade den 25 juli 1956 en promemoria (stencilerad) med förslag till vissa ändringar i bestämmelserna om delgivning m. m. I promemorian behandlas bl. a. frågan om att upphäva rättegångsbalkens bestämmelser om delgivning genom kungörelse i kyrka. Kommittén anför att kungörelse i kyrka praktiskt taget saknar betydelse för publicering av profana kungörelser. Man bör därför vidta åtgärder för att få till stånd en bättre ordning. De publiceringsåtgärder som har föreskrivits utöver kyrkokungörandet vid delgivning med byalag, härad och tingslag synes vara tillräckliga för att dessa rättssubjekt skall få kännedom om delgivningen. Några betänkligheter bör därför inte finnas mot att slopa föreskrifterna om kyrkokungörande utan att ersätta dem med ett annat kungörelseförfarande. Kommittén föreslår också att det kyrkokungörande som föreskrivs i 23 § lagen den 12 maj 1917 (nr 189) om expropriation avskaffas. Kommitténs förslag i dessa delar har inte lett till någon lagstiftningsåtgärd.

En motion till 1960 års riksdag (II: 574) ledde till att frågan än en gång behandlades av riksdagen. Under hänvisning till de utredningar som pågick om lagfarts- och inteckningsrätten, förvaltningsförfarandet, fastighetsbildningsväsendet, utsködningsrätten och vattenlagen hemställde första lagutskottet att motionen inte skulle föranleda någon åtgärd av riksdagen och denna beslöt i enlighet med hemställan (1LU 1960: 15).

Med anledning av uttalanden av riksdagens år 1962 församlade revisorer och motioner till 1963 års riksdag (I: 246 och II: 291) hemställde riksdagen på förslag av statsutskottet (SU 1963: 124) i skrivelse till Kungl.

Maj:t (rskr 1963: 274) om en översyn av de bestämmelser om kungörelseförfarandet som nu gäller.

Frågan om att avskaffa kyrkokungörandet har slutligen behandlats av besvärssakkunniga, som i sitt slutbetänkande »Lag om förvaltningsförfarandet» (SOU 1964: 27) föreslår, att kyrkokungörandet som allmän form för kungörande ersätts med kungörande genom anslag på postanstalt, i vissa fall i förening med annonsering i pressen.

I remissyttrandena över besvärssakkunnigas betänkande har inga invändningar rests mot förslaget att ersätta kungörelse i kyrka med en annan form för delgivning genom anslag.

Departementschefen

Sedan länge har det rått enighet om att kyrkokungörande är otidsenligt och föga lämpligt i vart fall när det gäller världsliga kungörelser, beslut och meddelanden. Som jag inledningsvis har nämnt förbereds inom justitiedepartementet ett förslag till bestämmelser om delgivning i mål och ärenden. Avsikten är att ersätta det nuvarande kyrkokungörandet i sådana fall med en lämpligare ordning. I den mån kyrkokungörande endast har karaktären av allmänt bekantgörande blir de avsedda delgivningsföreskrifterna dock inte tillämpliga. Om man vill avskaffa kyrkokungörandet krävs alltså särskild lagstiftning härom.

I lagen den 13 mars 1942 med vissa bestämmelser om kungörande i kyrka föreskrivs den gällande ordningen med kungörande av såväl kyrkliga som världsliga kungörelser i kyrka. Enligt huvudregeln i 1942 års lag är den gamla kungörelseformen uppläsning från predikstolen ersatt med anslag i eller vid kyrka. Anslag bör också framdeles användas som huvudform för kungörande. Enligt min mening är nuförtiden kommuns anslagstavla den lämpliga platsen för anslagsdelgivning när det gäller delgivning i mål och ärenden. Av praktiska skäl torde man inte böra föreskriva att själva delgivningshandlingen anslås. I stället synes böra gälla att denna hålls tillgänglig viss tid hos myndighet som utfärdat handlingen eller på annan plats som myndigheten finner lämplig och att ett meddelande härom anslås. Annonsering i ortspressen torde vara en effektivare, men också dyrbarare form för att nå den som uppehåller sig på okänd ort eller eljest är okänd av myndigheten. För att nå fram till en ordning som är effektiv utan att vara alltför kostsam torde man kunna föreskriva att anslagsformen skall kompletteras med annonsering i fall då man har anledning att anta att den sökte därigenom skall få kännedom om delgivningen. I de fall då anslagsdelgivning bildar utgångspunkt för besvärsfrist bör det vidare kunna krävas att varje känd person, som söks för delgivning, underlättas genom brev om var handlingen hålls tillgänglig och om dess huvudsakliga innehåll, under förutsättning att det kan ske utan större kostnad eller

besvär. Den ordning för anslagsdelgivning som jag har skisserat förutsätter att vissa föreskrifter meddelas i administrativ ordning om hur en kommuns anslagstavla skall skötas.

I den mån det nuvarande kyrkokungörandet utgör en form av delgivning och medför att besvärstid eller annan frist börjar löpa är det helt naturligt att delgivningen i framtiden kommer att omfattas av nya bestämmelser om anslagsdelgivning i mål och ärenden. I de fall då det nuvarande kyrkokungörandet inte är en form för delgivning i mål och ärenden utan endast en form för allmänt bekantgörande finns det i och för sig inte samma anledning att gå över till en ordning med anslag om tillgänglighållande. Dessa fall torde dock vara sällsynta. I regel torde kyrkokungörandet ha delgivningsuppgift, och i avvaktan på att alla hithörande författningsbestämmelser ses över anser jag det befogat att den här skisserade ordningen för anslagsdelgivning görs tillämplig på samtliga fall av världsligt kungörande i kyrka. I de fall då kyrkokungörande kan antas ha föreskrivits uteslutande i syfte att allmän kännedom skall spridas om kungörelser, beslut m. m. kan det enligt sakens natur inte komma i fråga att komplettera anslagsdelgivningen genom att sända brevmeddelanden till personer, som ärendet berör. Inget rättssäkerhetsintresse motiverar ett sådant förfarande vid rent allmängörande.

I fråga om kungörelser i kyrkliga ämnen bör man behålla den nuvarande anknytningen till kyrkan. En lämplig form för kungörande i kyrkliga angelägenheter är t. ex. anslag på sådan församlingens anslagstavla som skall finnas anordnad enligt föreskriften i 17 § 1 mom. andra stycket lagen om församlingsstyrelse. Liksom nu är fallet bör Kungl. Maj:t kunna förordna att kungörelse som rör kyrkliga angelägenheter skall läsas upp i kyrkan förutom att den anslås. Den nuvarande ordningen att vissa tillkännagivanden som nämns i kyrkohandboken alltid skall läsas upp i kyrkan bör behållas.

På grund av det anförda bör den i 1 § första stycket i 1942 års lag föreskrivna ordningen med anslag i eller vid kyrkan, tillgänglighållande av kungörelse m. m. ersättas av andra föreskrifter. Eftersom det pågående arbetet på förslag till allmänna bestämmelser om bl. a. anslagsdelgivning i mål och ärenden ännu inte är klart, bör den nya lagtexten utformas så att Kungl. Maj:t får befogenhet att bestämma angående sätt och plats för anslag av kungörelser. Bestämmelsen i 2 § om uppläsning i kyrka av kungörelse som är av synnerlig betydelse eller rör kyrkliga angelägenheter bör jämkas så att den i fortsättningen avser uteslutande kungörelse om kyrkliga angelägenheter.

Lagen med vissa bestämmelser om kungörande i kyrka har tillkommit efter kyrkomötets hörande. Över de nu aktuella ändringarna i lagen bör därför kyrkomötets yttrande inhämtas. Ändringarna bör träda i kraft den dag Kungl. Maj:t förordnar.

I enlighet med vad jag nu har anfört har inom justitiedepartementet upp-
rättats förslag till lag om ändring i lagen den 13 mars 1942 (nr 117) med
vissa bestämmelser om kungörande i kyrka. Förslaget torde få fogas till
statsrådsprotokollet i detta ärende som *bilaga*.¹

Hemställan

Jag hemställer, att genom utdrag av protokollet lagrådets yttrande in-
hämtas enligt 87 § regeringsformen över förslaget till *lag om ändring i
lagen den 13 mars 1942 (nr 117) med vissa bestämmelser om kungörande
i kyrka*.

Vad föredraganden sålunda med instämmande av stats-
rådets övriga ledamöter hemställt bifaller Hans Maj:t
Konungen.

Ur protokollet:

Britta Gyllensten

¹ Bilagan, som är likalydande med det vid skrivelsen till kyrkomötet fogade förslaget, har utelämnats här.

Utdrag av protokoll, hållet i lagrådet den 10 maj 1968.

Närvarande:

f.d. justitierådet LIND,
justitierådet ALEXANDERSON,
regeringsrådet RINGDÉN,
justitierådet CONRAD.

Enligt lagrådet den 10 maj 1968 tillhandakommet utdrag av protokoll över justitieärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet den 3 maj 1968, hade Kungl. Maj:t förordnat, att lagrådets utlåtande skulle för det i 87 § regeringsformen avsedda ändamålet inhämtas över upprättat förslag till *lag om ändring i lagen den 13 mars 1942 (nr 117) med vissa bestämmelser om kungörande i kyrka.*

Förslaget, som finns bilagt detta protokoll, föredrogs inför lagrådet av förste länsassessorn Waldemar Hermanson.

Lagrådet lämnade förslaget utan erinran.

Ur protokollet:
Ingrid Hellström

*Utdrag av protokollet över justitieärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet på Stockholms slott den 28 juni
1968.*

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena NILSSON, statsråden STRÄNG, ANDERSSON, LANGE, KLING, JOHANSSON, HOLMQVIST, ASPLING, PALME, SVEN-ERIC NILSSON, LUNDKVIST, GUSTAFSSON, GEIJER, ODHNOFF, WICKMAN.

Chefen för justitiedepartementet, statsrådet Kling, anmäler efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter lagrådets utlåtande över förslag till *lag om ändring i lagen den 13 mars 1942 (nr 117) med vissa bestämmelser om kungörande i kyrka.*

Föredraganden upplyser, att lagrådet lämnat lagförslaget utan erinran, och hemställer, att Kungl. Maj:t inhämtar kyrkomötets yttrande över förslaget.

Med bifall till vad föredraganden sålunda med instämmande av statsrådets övriga ledamöter hemställt förordnar Hans Maj:t Konungen att till kyrkomötet skall avlåtast skriftelse av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:
Britta Gyllensten

Nr 2

Kyrkomötets underdåniga skrivelse i anledning av Kungl. Maj:ts skrivelse med förslag till lag om ändring i lagen den 13 mars 1942 (nr 117) med vissa bestämmelser om kungörande i kyrka.

(Kyrkolagsutskottets betänkande nr 2)

Till KONUNGEN

I skrivelse till kyrkomötet den 28 juni 1968, nr 9, har Eders Kungl. Maj:t, under åberopande av skrivelsen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över justitieärenden och lagrådets protokoll för samma dag, förklarat Sig vilja inhämta kyrkomötets yttrande över vid skrivelsen jämväl fogat förslag till lag om ändring i lagen den 13 mars 1942 (nr 117) med vissa bestämmelser om kungörande i kyrka.

Med överlämnande av ett tryckt exemplar av kyrkolagsutskottets i ärendet avgivna betänkande, nr 2, får kyrkomötet i underdånighet anmäla, att kyrkomötet icke hade något att erinra mot det i Kungl. Maj:ts skrivelse framlagda förslaget.

Underdånigst

RUBEN JOSEFSON

Sune K. Johansson

Stockholm den 27 september 1968

Nr 2

Kyrkolagsutskottets betänkande i anledning av Kungl. Maj:ts skrivelse med förslag till lag om ändring i lagen den 13 mars 1942 (nr 117) med vissa bestämmelser om kungörande i kyrka.

Genom en den 28 juni 1968 dagtecknad, till kyrkolagsutskottet hänvisad skrivelse, nr 9, har Kungl. Maj:t förklarat sig vilja, under återopande av skrivelsen bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över justitieärenden och lagrådets protokoll, inhämta kyrkomötets yttrande över vid skrivelsen jämväl fogat förslag till lag om ändring i lagen den 13 mars 1942 (nr 117) med vissa bestämmelser om kungörande i kyrka.

Ifrågaravande förslag är av följande lydelse:

Förslag

till

Lag

om ändring i lagen den 13 mars 1942 (nr 117) med vissa bestämmelser om kungörande i kyrka

Härigenom förordnas, att *dels* rubriken till lagen den 13 mars 1942 med vissa bestämmelser om kungörande i kyrka, *dels* 1 och 2 §§ samma lag skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

Lag med vissa bestämmelser om kungörande i kyrka m.m.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

1 §.

Är i lag eller författning föreskrivet att kungörelse skall uppläsa i kyrka, skall *i stället före gudstjäns- tens början i vapenhuset eller å annan lämplig plats i eller invid kyr-*

Är i lag eller författning föreskrivet att kungörelse skall uppläsa i kyrka, skall *kungörande i stället ske genom anslag på sätt och plats som Konungen föreskriver.*

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

kan anslås kungörelsens rubrik eller kort uppgift om dess innehåll jämte tillkännagivande att kungörelsen, där ej laga hinder möter, under den närmaste veckan finnes tillgänglig för allmänheten å pastorsexpeditionen eller annat ställe som av vederbörande präst bestämts. Hålles gudstjänsten annorstädes än i kyrkan, skall anslag äga rum där den förrättas.

Vad här ————— i kyrkohandboken.

2 §.

Utan hinder av vad i 1 § sägs äger Konungen förordna, att kungörelse som är av synnerlig betydelse eller rör kyrkliga angelägenheter skall, jämte det rubrik eller uppgift om innehållet på angivet sätt anslås, uppläsas i kyrkan.

Utan hinder av vad i 1 § sägs äger Konungen förordna, att kungörelse som rör kyrkliga angelägenheter även skall uppläsas i kyrkan.

Församlingen äger ————— det uppläses.

Denna lag träder i kraft den dag Konungen förordnar.

Beträffande motiveringen till förslaget får utskottet hänvisa till de vid skrivelsen fogade handlingarna.

Utskottet

Det framlagda förslaget innebär, att formerna för kungörande i fortsättningen kommer att regleras av Kungl. Maj:t. Avsikten är, att kungörande genom kyrklig försorg endast skall förekomma beträffande kungörelse som berör kyrkliga angelägenheter. Detta är enligt utskottets mening en klar förbättring av nuvarande ordning.

Utskottet hemställer,

att kyrkomötet måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anmäla, att kyrkomötet icke har något att erinra mot det i Kungl. Maj:ts skrivelse framlagda förslaget till lag om ändring i

lagen den 13 mars 1942 (nr 117) med vissa bestämmelser
om kungörande i kyrka.

Stockholm den 11 september 1968

På kyrkolagsutskottets vägnar:

NILS RAPPE

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet har närvarit:

herr Rappe, herr biskop Lundström, herrar Elving, David Svenungsson,
Gustaf Adolf Danell, Magnusson, Kalm, Olof Emil Karlsson, Lagerberg,
Klason, Löfgren, Gustafsson*, Lassinantti och Bälter.

* Ej närvarande vid justeringen.

Utdrag av protokollet över justitieärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Regenten, Hertigen av Halland, i statsrådet på Stockholms slott den 18 oktober 1968.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, statsråden STRÄNG, ANDERSSON, LANGE, KLING, JOHANSSON, HOLMQVIST, PALME, SVEN-ERIC NILSSON, LUNDKVIST, GUSTAFSSON, GEIJER, MYRDAL, ODHNOFF, WICKMAN, MOBERG.

Chefen för justitiedepartementet, statsrådet Kling, anmäler efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter kyrkomötets skrivelse den 27 september 1968, nr 2, i anledning av Kungl. Maj:ts skrivelse till kyrkomötet den 28 juni 1968, nr 9, med förslag till *lag om ändring i lagen den 13 mars 1942 (nr 117) med vissa bestämmelser om kungörande i kyrka* och anför.

Kyrkomötet har anmält att det inte har något att erinra mot lagförslaget. En viss redaktionell jämkning bör vidtas i lagtexten.

Jag hemställer, att Kungl. Maj:t genom proposition föreslår riksdagen att antaga det sålunda jämkade förslaget.

Med bifall till vad föredraganden sålunda med instämmande av statsrådets övriga ledamöter hemställt förordnar Hans Kungl. Höghet Regenten att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Margit Edström